

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/2/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7911216724
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7911216724.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného Tomášom Kušnírom, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava proti odporcovi I. Q., T. XX.XX.XXXX, T. H. Č. T. U., F. XXX/XX, zastúpenému opatrovníkom Mestom Čierna nad Tisou, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom Advokátskej kancelárie Stropkov, Námestie SNP 7, v konaní o zaplatenie 2.214,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trebišov č.k. 12C/114/2012-56 zo dňa 15. októbra 2012, t a k t o

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti vedľajšiemu účastníkovi n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením z 20. augusta 2012 č.k. 12C/114/2012-53 zastavil konanie o návrhu navrhovateľa o zaplatenie sumy 2.214,49 eur z dôvodu, že navrhovateľ vzal späť návrh pred začatím pojednávania. Zároveň týmto uznesením rozhodol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti výroku o zastavení konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 22.09.2012. Po právoplatnosti uznesenia napadnutým uznesením rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že návrh na začatie konania vzal späť navrhovateľ podaním z 25. mája 2012, ktoré došlo súdu 31. mája 2012. Podaním z 12.01.2012, ktoré došlo súdu 14.01.2012 vstúpil do konania ako vedľajší účastník Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778. V podaní, ktoré bolo doručené súdu 16.01.2012 uviedol právny zástupca vedľajšieho účastníka iba to, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu, žiada doručiť návrh na začatie konania a zároveň žiada priznať náhradu trov konania. Vo veci však neučinil žiadne podanie v súvislosti s rozhodnutím vo veci samej. Až po späťvzati návrhu žalobca podaním z 23. júla 2012, ktoré bolo doručené súdu 25. júla 2012 oznámil, že vznáša námietku premlčania nároku navrhovateľa. V tom čase však už došlo k účinnému späťvzatiu návrhu na začatie konania, preto pri rozhodovaní o zastavení konania pre späťvzatie návrhu pred začatím pojednávania, súd už na podanie vedľajšieho účastníka z 23. júla 2012 neprihliadal. Citujúc ust. § 146 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 O.s.p. ako aj ust. § 93 ods. 4 O.s.p. súd prvého stupňa rozhodol, že žiaden z účastníkov ani vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania. Pretože k späťvzatiu návrhu na začatie konania nedošlo na základe vyjadrenia sa vedľajšieho účastníka vo veci, pretože vyjadrenie vedľajšieho účastníka došlo až po doručení späťvzatiu návrhu na začatie konania, vstup vedľajšieho účastníka do konania nemal žiadny vplyv na zastavenie konania a

pokiaľ vedľajší účastník vo veci vykonal úkony, nešlo o účelné vykonanie úkonov. Do konania vstúpil bez toho, aby sa oboznámil s návrhom na začatie konania. V spise nie je žiadny záznam o tom, že by vedľajší účastník nahliadol do spisu pred vstupom do konania, nemal vedomosť ani o obsahu návrhu na začatie konania, čoho dôkazom je, že žiadal doručiť návrh na začatie konania. Rovnako vedľajší účastník neuviedol, aby mu bol návrh na začatie konania doručený inou osobou než súdom, predtým než do konania vstúpil. Súd prvého stupňa preto v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. c/ z vyššie uvedených dôvodov rozhodol, že žiaden z účastníkov ani vedľajší účastník nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto uzneseniu čo do výroku, ktorým súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, podal včas odvolanie vedľajší účastník. V dôvodoch odvolania vedľajší účastník poukázal na to, že do konania vstúpil podaním doručeným súdu 16.01.2012 a požiadal o doručenie návrhu a príloh. Súdu sa podarilo návrh a prílohy doručiť až 18. júla 2012, pričom hneď 23. júla 2012 podal vedľajší účastník písomné vyjadrenie a vyčíslil trovy konania. Je síce pravdou, že vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo doručené súdu až po späťvzati žaloby, avšak súd prvého stupňa pochybil, pokiaľ dňa 18. júla 2012 spoločne so žalobou a ďalšími písomnosťami nedoručil aj späťvzatie návrh žalobcom doručené 31. mája 2012, ktoré vedľajšiemu účastníkovi súd doručil až 06.09.2012 spoločne s rozhodnutím o zastavení konania. Citujúc rozhodnutia Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 15Co/92/2012, Krajského súdu Prešov z 09.10.2012 č.k. 17Co/134/2012 a 17Co/202/2012 akcentoval na to, že pri rozhodovaní o trovách konania, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nevyhnutné posudzovať zásadne len v procese kritéria úspechu, či neúspechu účastníkov. Nebolo preukázané, aby žalovaný svojím správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Žalobca bez akéhokoľvek odôvodnenia vzal žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Združenie ako právnická osoba zameraná na ochranu spotrebiteľov vstúpilo legitímne v súlade s ust. § 93 ods. 2, 3 O.s.p. z vlastného podnetu do predmetného spotrebiteľského sporu v procese pozícií vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Takto zvolený procesný postup vedľajšieho účastníka do konania je rovnocenný so vstupom do konania na základe výzvy niektorého z účastníkov urobené prostredníctvom súdu a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa so vstupom, dokonca ani vedomosť spotrebiteľa o vstupe do konania. Vstup združenia do konania zákon ust. § 93 ods. 2 O.s.p. priamo predpokladá. Preto uznesenie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a vedľajšiemu účastníkovi vznikli z titulu trov právneho zastúpenia právnym zástupcom trovy. Preto navrhol, aby odvolací súd zmenil uznesenie o trovách vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 237,41 eur a trovy odvolacieho konania 63,94 eur.

Žalobca vo vyjadrení sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhoval uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu navrhovateľa a vedľajšieho účastníka ako vecne správne potvrdiť a uplatniť trovy odvolacieho konania vo výške 63,93 eur s DPH. V dôvodoch vyjadrenia poukázal na to, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie právo, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom títo o vstupe združenia pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť. Navrhovateľ zároveň zastáva názor, že ustanovenie Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia súdneho dvora EÚ, na ktoré vedľajší účastník poukazuje, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadny z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by Združenia na ochranu práv spotrebiteľa sa mali nechávať zastupovať advokátmi a uplatňovať si náhradu trov konania, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby.

K vyjadreniu pripojil uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/91/2012, 16Co/100/2012, 13Co/105/2012, 17Co/164/2012, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 3Cob/259/2011, uznesenie Krajského súdu v Košiciach 6Co/141/2012, uznesenie Krajského súdu v Prešove 13Co/36/2012 a 13Co/40/2012, ako aj uznesenia Krajského súdu v Žiline 10Co/110/2012 a 5Co/264/2012.

Krajský súd v Košiciach (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že je potrebné uznesenie v napadnutej časti vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka potvrdiť.

Článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdom. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítat s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené.

Žalobca procesne zavinil zastavenie konania, má preto povinnosť nahradiť účelne vynaložené trovy konania žalovanému, teda aj účelne vynaložené trovy vedľajšieho účastníka.

Ak je cieľom Združení na ochranu spotrebiteľov presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom Združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa Združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa, zaoberať tým, či takéto trovy boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (platí to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku, alebo ako v danom prípade, procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku.

Odvolací súd konštatuje, že trovy, ktoré vedľajšiemu účastníkovi vznikli, nie je možné považovať za účelne vynaložené.

Odvolací súd konštatuje, že vstupe vedľajšieho účastníka do konania predchádzal úkon prevzatie a príprava zastupovania, ktorého súčasťou je udelenie plnomocenstva advokátovi, pričom tento úkon bol úkonom paušálnym, vykonaným bez znalostí skutkových a právnych okolností uplatňovaného nároku, pretože až po vstupe do konania žiadal vedľajší účastník o doručenie návrhu s prílohami. Blanketárny vstup vedľajšieho účastníka do konania (č.l. 28 spisu) nemožno podľa odvolacieho súdu považovať za účelne trovy konania. Pre poskytnutie takéhoto úkonu nie je potrebné právne vzdelanie advokáta, jedná sa o úkon administratívnej povahy, ktorý nie je úkonom právnej služby.

Za týmto úkonom síce nasledoval ďalší úkon vyjadrenie sa k žalobe, avšak vyjadrenie sa vedľajšieho účastníka vo veci samej došlo až po doručení späťvzatia návrhu na začatie konania. Odvolací súd sa preto stotožňuje s odôvodnením uznesenia súdu prvého stupňa vo výroku o účelnosti trov konania vedľajšieho účastníka, pokiaľ ide o ďalší úkon právnej služby podanie vo veci samej, keďže toto podanie bolo doručené súdu až po späťvzatí návrhu žalobcu.

Odvolací súd preto v súlade s ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom na strane žalovaného.

V odvolacom konaní, pokiaľ ide o výrok o trovách konania, bol úspešný žalobca (§ 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd však pre svoje rozhodnutie o trovách odvolacieho konania aplikoval ust. § 150 ods. 1 O.s.p. Dôvody osobitného zreteľa vzhliadol v spotrebiteľskom charaktere sporu. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 150 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi proti vedľajšiemu účastníkovi nepriznal, lebo posudzovanie účelnosti trov vedľajšieho účastníka záviselo od úvahy súdu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.